

[MYŚLIWCZYK *sb m*

A pl myśliwczyki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „myśliwiec” ’łowca, myśliwy’; prawdopodobnie z neutralizacją funkcji deminutywnej: Który [jaźwiec] ostrymi chárty łzczećiami/ Y myśliwczyki gromił zębámi KmitaŁów Bv.

FP